

הרופאים אמרו

לבגין:

לך הביתה!

ה מיועדי הראשות ממשלת ישראל, מנחם בגין, אושפו בבית-החולים בשל עודף בריאות. זה היה הרושם שאורחי ישראל אל יכלו לקבל השבוע מן הדיווחים הרפורמיים השוטפים שזרמו מבית-החולים איכילוב בתל-אביב, שם אושפו בגין אחרי שחש ברע ערב חג-השבועות.

הרופאים דיווחו תחילה כי בגין הגיע לבית-החולים במצב טוב. למחרת דיווחו כי מצבו מצויין, ואחרי שמצבו כבר היה מצויין הוא עוד הוסיף להשתפר. אולם גם אחרי שהמצב השתפר, הוא הוטב מיום ליום.

אותם רופאים ששמרו על מסך של שתיקה כאשר נתקף מנחם בגין בהתקף לב לפני כחודשיים וחצי, ולא גילו לציבור את האמת, ניסו עתה לרכוש מחדש את אמונו של הציבור, שהטיל ספק בהוראות המרגיעות הנוכחיות.

מה שגרם למאמצי-הארגעה המוגברים של הרופאים היתה הידיעה שהתפרסמה בנילוון הקודם של העולם הזה (2073), בה נמסר כי אחרי אישפוזו של בגין אובחן אצלו מצב של אנגינה פקטוריס, הקרויה בעיברית תעוקת-הלב.

לא היתה זו ידיעה מטופלת המבוססת על רכילות. היא היתה טובה ונכונה ליום שבו נכתבה (היום השני בשבוע שעבר). באותו יום אומנם סברו רופאיו של בגין על סמך הבדיקות כי קיים חשד סביר

הידיעה הראשונה על כך שבגין לקה בהתקף-לב פורסמה בעולם הזה, אחרי שבגין עצמו גילה עובדה זו לכתב העולם הזה שביקר אצלו בבית-החולים.

„עודף בריאות“

כך הגדירו מקורביו של בגין את מצב בריאותו כאי-מצויין, החשד כי ליבו לוקה באנגינה פקטוריס, התבדה.

שר יצא, שופע חיזוקים וקורן מאושר, מחדר-החולים שבו אושפו

שבוע ימים בקירוב, אחרי שחש ברע ערב חג-השבועות. במשך כל השבוע הגדירו הרופאים את מצבו כהולך ומשתפר מטוב למצויין, החשד כי ליבו לוקה באנגינה פקטוריס, התבדה.

לניתוח-לבי-פתוח של בגין, אילו נמצא צורך בכך. צורך כזה אינו קיים כעת, אך בין המומחים התגבשה הידיעה שאילו היה צורך בניתוח, מוטב היה להטיס את בגין לאמריקה — ודו רק מפני ששום מנתח בארץ לא היה יכול לגשת לניתוח כזה ללא מעורבות ריגשית.

לגבי עתידו הרפואי של בגין אין טעם בניהושים. ניתן רק לקבוע כי כעת אין כל הגבלה על יכולתו למלא את תפקיד ראש-הממשלה, אם-כי רופאיו יעצו לו, כמובן, שלא להפריז במאמץ. אחרי התקף לב קשה, כזה שהיה לבגין, יכול החולה לחיות שנים רבות ולשאת בנטל-עבודה כבד — בתנאי שלא ילקה בהתקפי-לב נוספים.

כאשר שוחרר בגין מבית-החולים ביום הראשון השבוע כשרופאיו מצויים עליו להאיט את קצב פעילותו, איהלו לו ידידיו ומתנגדיו הפוליטיים כאחד, שלא יאלץ עוד לחזור לשם.

תגובה אמיונולוגית רגילה למדי אחרי התקף-לב — תגובה שקשה להסבירה, והחריף לפת עם הזמן. זהו דבר טוב (להבדיל מממאיר) שאינו מחייב אישפוז. הטיפול הוא באמצעות תרופות — בעיקר סטרוי-אידים, וזהו טיפול זמני, שאינו משעבד, והטיפול עצמה קטנה עם הזמן.

ניתוח —

רק באמריקה

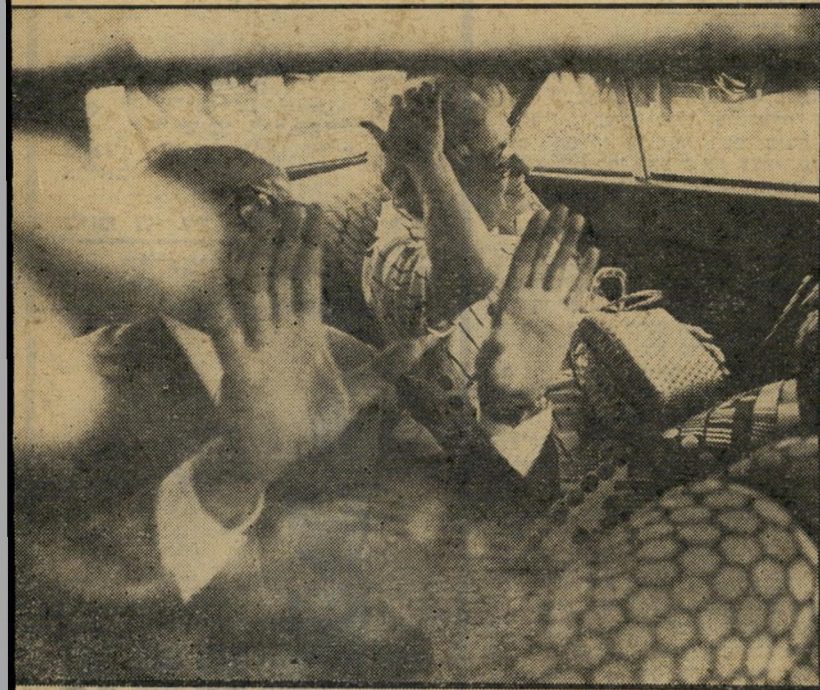

צורך קביעת האבחנה הסופית
נוצר תקדים רפואי: בהתייעצות שותף שלוש מנהלי מכונת-הלב בבית-החולים הגדולים: הפרופסורים הנרי נויפלד מתל-השומר, מוריס אייגן מבילינסון ומנשה גוטסמן מהדסה ירושלים, הצטרף להתייעצות גם הפרופסור מוריס לוי, מנתח-הלב מבילינסון — ובחוגי המיקצוע עברה השמועה שהוא כבר הכין הכל

למצב של אנגינה פקטוריס. אולם, כמו במיקרים דומים רבים, עשויה הדיאגנוזה הראשונית להשתנות ככל שמתמשכות הבדיקות ומעמיקות יותר. זה גם מה שר-אירע בקשר לאבחנת מצבו הבריאותי של בגין.

כאשר נכנס מנחם בגין, לפני שבוע וחצי, לאישפוז בבית-החולים איכילוב בר-תל-אביב, עוררו הסימפטומים את החשד כי הוא סובל מכאב אנגינטי, וממלא ממצב של אנגינה פקטוריס. על השערה זו ניבנו המחזיות הראשונות (העולם הזה 2073), היו דרושים שלושה-ארבעה ימים כדי לאשר או להפריך חשד זה.

במשך השבוע התבדה החשד בדרך של גריעה (אלימינציה), הבדיקות, וביכולתן אלקטרוקארדיוגרם ובדיקת אנזימים, לא הראו שיש הפרעות לאספקת הדם ללב. עם ביטול האפשרויות האחרות, נותרה האבחנה של „תיסמונת דרסלר“ — תגובה דלקתית של הפריקארט (קרום הלב). זוהי

במכונת
בגין, בחברת אשתו עליזה, יושב במכונת שהסיעה אותו מבית-החולים לביתו. שם עמד להתחיל בהתייעצות ראשונות עם חברי מפלגתו על הסערה שהתעוררה עקב החלטתו למנות את משה דיין כשר-חוץ בממשלתו. בגין הסתיר את פניו מפני המפגינים, שהתאספו ליד ביתו.

בפתח בית-החולים
קיבלו את פניו של בגין המפגינים הראשונים שנשאו כרזות, בהן נאמר: „הם איבדו את הבושה!“ ו„דין — אתה שכחת, אנחנו לא!“ היו אלה סנוניות הראשונות של ההפגנות שעמדו להיערך באותו יום ליד ביתו של מנחם בגין בתל-אביב וליד „מזודת זאב“.